

A monogram

Néhány évvel ezelőtt történt. Privigyén élő bátyám felhívott telefonon, és megkért, hogy próbáljam megszerezni neki a 2001-ben kiadott Magyar nagylexikon DVD-n kiadott változatát. Megígértem, hogy utánanézek. Előre sejtettem, hogy ez reménytelen vállalkozás, hiszen ma már az interneten minden információ megtalálható. Ő azonban azon kevesek közé tartozik, akinek nincs internetje.

Egy szép, napos délutánon biciklire ültem, és elmentem a legközelebbi könyvesboltba. Ahogy az várható volt, elutasító választ kaptam, mondván, hogy a lexikon DVD-n nem jelent meg. A lelkiismeretem megnyugtatása végett elmentem egy másik könyvesboltba is, hátha ott bővebb felvilágosítást kapok.

A boltban egy jó hatvan év körüli férfi állt a pultnál, és az eladónótól érdeklődött, megjött-e már a kért jelmagyarázó könyv. A hölgy leemelt a polcra egy könyvet, és mutatta, hogy csak ez van, amit már a múltkor is megmutatott. A férfi belelapozott, majd mondta, hogy ebben nincs meg az a jel, amit keres. Ugyanis egy nagy nyomtatott P betűről van szó, amely a szárán alul egy x-el keresztül van húzva – így: ✠, és mutatta egy darabka papíron a jelet. Tudja – folytatta –, az unokaöcsém fia katolikus középiskolába jár, és kérdeztem tőle, ismeri-e a jelzés jelentését. Azt mondta rá, hogy PAX (az békét jelent).

– Ezek a buta katolikusok nem tudnak semmit. Maga tudja, mit jelent? – fordult a vevő az eladónőhöz.

Az meglepődött a nem várt kérdésen, majd szabadkozva, szinte tiltakozva mondta:

– Nem, nem, de én református vagyok. Erre a férfi kérdő tekintettel rám nézett.

Mondtam neki, hogy ezek a görög ábécéből vett betűk. Az X = CH, ezt ugyan az anyaországi magyarok nem tudják kiejteni, csak h-t mondanak helyette, a P = R-rel, szóval a P betűt R-nek ejtik, így egybeolvasva CHR – azaz CHRISTOS –, Krisztus nevének a rövidítése. A görögök Chrisztosznak ejtik, mi Krisztusnak. A szó értelme: fölkent. A ✠ jel tehát Krisztus monogramja, nevének kezdőbetűi.

A férfi előtt a válasz ismert volt, nem mondtam neki ezzel semmi újat. Helyeselve rábólintott, majd megjegyezte:

– Előfordul, hogy az ateista is tud valamit.

– Csakhogy én nem vagyok ateista – válaszoltam. (Gondolatban hozzáfűztem, hogy én azokhoz a buta katolikusokhoz tartozom, akik nem tudnak semmit.)

Ezután az eladónótól rákérdeztem, amiért jöttem, de ebben az üzletben sem jártam szerencsével.

Hazakerekeztem. A lépcsőházban talákoztam egy ismerős asszonnyal. Megkérdezte, hogy merre jártam biciklin. Mivel még friss volt bennem az élmény, elmeséltem neki az egész kis történetet a monogrammal, mire ő:

– Ezért még téged egyszer valaki nagyon meg fog verni.

Csodálkozva néztem rá és megkérdeztem, miért jár nekem ezért verés?

Azt mondja:

– Azért, mert meg merted mondani.

Úgy éreztem, nem értett meg az egészből semmit.

Simon Anikó: Életkövek 1.